

SVOBODNA SLOVENIJA

“ESLOVENIA LIBRE”

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual No. 315759
Año (Leto) VIII (3) No. (Štev.) 49

BUENOS AIRES,
7. DECEMBRA (DICIEMBRE)

1950 - Año del Libertador General San Martín - 1950

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Victor Martínez 50 - Buenos Aires

Dr. Miha Krek, predsednik Narodnega Odbora za Slovenijo, Washington

Naš zgovorni molk

Mnogi prijatelji me sprašujejo in nekateri tudi kregajo, češ, zakaj nismo Slovenci bolj aktivni in inicijativni. “Vi, Slovenci” — pravijo — “nimate težkih sporov niti s Srbi niti s Hrvati in mogli bi biti srečni posredniki. Zakaj bolj glasno ne nastopite za Jugoslav. in za sporazum med njenimi narodi, za ustvaritev skupnega predstavništva, ki bi bilo učinkovito orodje v naši borbi za osvoboditve domovine? Zakaj?”

Na to vprašanje bom navezal par osebnih misli, ki pa so le moje in niso zapisane v imenu nobene slovenske organizacije, a po mojem izražajo stališče velike večine Slovencev.

Prva in skoro edina naloga emigracije je, da v skupnem naporu vseh svobodnih in demokratskih narodov pomaga, da tudi narodi Jugoslavije dosežejo demokratično svobodo in popolno priložnost, da sami odločijo o svoji usodi v bodočnosti. Če bi imeli vsi samo to pred očmi, bi na spore ne mislili. Ta naloga je sama po sebi tako težka in tako kričeča, da zahteva vse naše sile, ki si itak obupno male.

Vse živahne in vroče diskusije o tem, ali naj ostane Jugoslavija ali pa bi bilo bolje na njenem ozemlju in v njenimi narodi delati nove državne tvorbe, spadajo morda v študijske seminarje tistih, ki žele problem analizirati z gospodarskega, nacionalnega in političnega vidika, ne spadajo pa v realno politiko emigracije, ki pravi, da je demokratska.

Demokrati delamo politiko z narodom in za narod, ki ga zastopamo. Sedaj nam naš narod ni dosegljiv. Če celo desetletje je pod okupacijo in diktaturo. Nima nobene možnosti, da svobodno izrazi svojo voljo in svoja hotenja. Mi v emigraciji ne moremo s tem narodom govoriti, ne moremo ga poslušati, ne moremo mu napisati svojih misli in on nam ne more odgovorjati. Če ima kdo doma spretnega prijatelja, ki zna preko diktatorskih cenzur poslati svoje mnenje in svoja opazovanja, je to vse zelo koristno in dobro, a ni in ne more nadomestiti svobodno izražene volje ljudstva. Vsi ti, ki v emigraciji krojijo svoje načrte, delajo to tja v en dan za svoje veselje, z narodom in za narod pa ne.

Ne rečemo, da delo emigracije ne more vplivati na bodočnost domovine. Zgodovina emigracije potrjuje nasprotno. Ali emigracijsko delo vplivanja na dom mora biti usmerjeno visoko in široko zgolj kot razjasnjevalno in drugače pripravljalo delo.

To kar delajo razne skupine slovenske, hrvatske in srbske emigracije, da si namreč sestavljajo konkretne politične programe na račun domovine in naših narodov in se zanje pripravajo, kot da je svobodna domovina že tu na dlani in samo pripravljena, da po njej emigranti zaplešejo svoje kolo, to je pa otročarija, ki se ji zastopstvo slovenskih demokratičnih političnih strank ne more pridružiti; raje molči in čaka, da pride iztreznjenje.

Vsak demokratičen politični emigrant je dobil od svojega naroda samo en jasen in nesporen mandat: Delati in se boriti za osvoboditve narodov izpod diktature, delati in boriti se proti komunizmu. To velja za nas vse brez izjeme in razlike.

Slovenci smo v emigraciji ta mandat izvrševali, ga izvršujemo in ga bomo. Kjer koli je večja slovenska emigrantska skupina, povsod je ustvarila lep protikomunističen tisk ali pa vsaj informirala o strahotah nacistične, fašistične in komunistične tiranije v Jugoslaviji. Povsod v svobodnem svetu Slovenci požrtvovalno sodelujejo pri vseh ustanovah, ki so si stavile vzvišen cilj osvoboditve narodov pod komunizmom.

Očitno je, da bi skupno zastopstvo vseh demokratičnih protikomunističnih sil moglo biti samo koristno. Nasprotnik je Titova komunistična vlada, ki totalitarno izrablja vso Jugoslavijo za svoje cilje v notranji in zunanji mednarodni politiki. Postaviti proti enotnemu na-

sprotniku enotno fronto bi bilo edino logično in dosledno v sedanjem stanju našega razvoja, celo brez ozira na to, kaj nam bo prinesla bodočnost še drugega, samo da izvajujemo demokratične svoboščine. Slovenci smo se za to prizadevali in se še trudimo. Toda tudi v tem oziru smatramo, da moramo biti previdni in diskretni, da ne vzbudimo ponovnega očitka, da izrabljamo in zlorablamo težave med Srbi in Hrvati za svoje sebične koristi v škodo skupnosti. Vsak ve, da je ta očitke bil lahkomišelnost in krivičnost ponavljan v Jugoslaviji in bi ga bilo zelo preprosto zopet pogreti. Kaj bi sledilo drugega kot večja zmeda med našo protikomunistično emigracijo, novo vpitje v veter in novo veselje titovskih oblastev!

Po zemljepisnih nespremenljivih okoliščinah smo Slovenci sosedje Hrvatov. Imamo na vratu pritisk nemštva in italijanstva na severne, zapadne in južne narodne meje. Hočemo vsaj s Hrvati živeti v trajno dobrem in mirnem sosedstvu.

Razum in srce nam pravita, da je sporazum med Hrvati in Srbi predpogoj za bodočnost vseh narodov na slovenskem jugu in smo Slovenci tudi živo zainteresirani na tem, da se sporazum ustvari, in na tem, kakšen bo ta sporazum.

Mislimo, da noben zagovornik hrvatske države ne misli na državo, ki bi obsegala izključno le zemljo, ki ima čisto hrvatsko prebivalstvo. Nasprotno, prav gotovo zagovorniki obnove Srbije ne mislijo na Srbijo, ki bi obsegala samo čisto srbske kraje.

Med čisto hrvatskim in čisto srbskim ozemljem leže mešane pokrajine. Razmejite se se more urediti samo sporazumno ali z bojem. Vsaka nesporazumna razmejitev bo povzročala stalno nasprotovanje, ubijala napredek obeh narodov in pomenila stalno nevarnost za mir vseh narodov ob Jadranu in na Balkanu, torej nevarnost tudi za NAŠ mir.

Za obnovo, mirno in srečno bodočnost, za uspešno demokracijo, za stalnost, za stabilnost v gospodarskem napredku vseh naših narodov je sporazumna rešitev in ureditev srbsko - hrvatskega spora nujen, bistven predpogoj. Kdor koli na tem delu Evrope želi mir, mora biti za sporazum.

Slovenski zgodovinar g. Fran Erjavec je v “La Yougoslavie” zapisal točno zgodovinska dejstva o tem, kako smo Slovenci vstopili v Jugoslavijo. Naš narod se je za Jugoslavijo odločil s plebiscitom in po tako veličastnih manifestacijah narodne enodušnosti v času tuje nemško-avstrijske vojne vlade nad nami, da ni nobenega podobno močnega primera v zgodovini novega časa.

Stališče Slovencev v predvojni Jugoslaviji je bilo bistveno stalno in neizpremenljivo, od dr. Koroščevih ženevskih predlogov Nikolai Pašiću in dr. Ante Trumbiću preko posebnega predloga Jugoslovanskega kluba k Vidovdanski ustavi in slovenskih Punktacij, do sklepov in resolucij Narodnega Odbora za Slovenijo med vojno in po vojni: Hočemo demokra-

tično vzajemnost narodov slovenskega juga, ki naj sloni na načelih enakopravnosti vseh narodov.

Srbi in Hrvati so srečno uspeli, da jugoslovanske državne meje obsegajo vse njihovo narodno ozemlje. Doslej ni zgodovina pokazala nobene druge možnosti, ki bi v toliko popolni meri zadovoljila to osnovno zahtevo vsakega naroda. Sedanjost in bodočnost ne dajeta prav nobenega upanja, da bi se našla kaka rešitev izven Jugoslavije, pa bi dajala Srbom in Hrvatom vso njihovo narodno območje. Že samo radi tega dejstva je čuvanje sedanjih meddržavnih mej Jugoslavije imperativna zahteva za vsakega Srba in Hrvata. Šaj vendar veme, kakšne je življenje zaničevane narodne manjšine pod tujo oblastjo. Kdor koli ruši sedanje državne meje Jugoslavije, se mora zavedati, da gre v nevarnost, zelo verjetno skoro neizogibno nevarnost, da bodo meje njihove “samostojne” države sekale v meso njegovega lastnega naroda.

Slovensko narodno ozemlje je bilo ob nastanku Jugoslavije razsekano in so veliki deli našega naroda ostali pod tujimi oblastmi, ki jih stalno in dosledno raznarodujejo in uničujejo. Te strašne nesreče še nismo preboleli in še objokujemo neodrešene brate, še se borimo za njihovo vključenje v skupno domovino pod domačo vlado. Kar je Jugoslavija dala in daje Srbom in Hrvatom, tega na žalost Slovincem še ni mogla oskrbeti.

Toda dobro se zavedamo, da se na takih geopolitičnih križiščih, kot je naše, meje določajo z vojskami in rišejo s krvjo redno na račun in škodo malih narodov. Samo v močni in trdni zvezi jugoslovanskih narodov vidim najmočnejšo zaščito sedanjih slovenskih mej in zaščito naših bratov, ki žive preko mej, dokler so neodrešeni, ter ono moč, ki bi mogla kdaj uspešno podpreti njihovo osnovno željo, da bi bili deležni dobrot svoje lastne narodne državne uprave in oblasti.

Zapomnimo si: Meje se določajo po vojskah in velikih mednarodnih sporih. Meje redno ostanejo neizpremenjene v dobi miru, tudi če so krivične. Radi krivičnih meja malih držav in narodov v bodoče verjetno ne bo nihče začel mednarodnih preprirov.

Tako bi formuliral našo nalogo v politični emigraciji:

1. Složno čuvajmo naše meje.
 2. Složno se borimo proti komunistični diktaturi in za demokratično svobodo vsem narodom v Jugoslaviji.
 3. Pri vsem svojem delu za bodočnost imejmo živo pred očmi, da je sreča vseh naših narodov, mir in blagostanje, odvisna od temeljne, začetne rešitve našega državnega vprašanja. Ta mora biti uspeh iskrenega in popolnega sporazuma, tako, da bo vsak narod prepričan, da mu daje najvišje dosegljivo zaščito narodne individualnosti in imena, najboljše osnovo in okvir za svoboden napredek in blagostanje.
- Narodi, ki bodo videli, da ima njihova emigracija te cilje za novo ureditev, bodo—tako sem prepričan—mirno, sporazumno in modro rešili vprašanje vzajemnosti.

Slovenski begunci iz Avstrije v Rimu

Kar se je sprva zdelo skoro nemogoče, se je končno po raznih pogajanjih z angleškimi zasedbenimi in avstrijskimi oblastmi vendarle doseglo, da so mogli tudi slovenski begunci iz Avstriji potovati na svetoletno romanje, zlasti še, ko je slovenski svetoletni odbor v Rimu izposloval pri glavnem svetoletnem odboru razne ugodnosti in popuste, da je bilo potovanje omogočeno tudi revnejšim beguncem. Za romanje se je prijavilo kakih 100 Slovencev iz vseh treh con (med njimi 25 duhovnikov), katerim se je pridružilo še kakih 15 Hrvatov s 3 duhovniki. Romanje se je vršilo pod pokroviteljstvom in vodstvom vrhovnega begunskega dušnega pastirja mons. dr. Jožeta Jagodica, ki je naslovil na romanje posebno pismo s pozivom, naj se potovanje

izvrši v duhu svetoletne spkornosti. o Po zgodnjih jutranjih mašah v be-ljaški cerkvi sv. Nikolaja je odpeljal du-najski brzovlak v dveh posebnih vagonih dne 27. oktobra romarje preko Trbiža in Vidma proti večnemu mestu. Postanek v Benetkah je omogočil kratek ogled krasnega mesta. Na rimski postaji je bil zbran slovenski svetoletni odbor z mnogimi v Rimu živječimi Slovenci, ki so romarje nad vse pristrčno sprejeli ter jih odpremili na pripravljena jim stanovanja. Takoj ob prihodu je romarje iznenadila izredno vesela novica, da je namreč nekaj ur pred njimi prispel v večno mesto tudi ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman, in to z letalom naravnost iz Se-verne Amerike, da tudi on prisostvuje največjim dogodkom svetega leta in se

CONTESTA EL EXCMO. PRESIDENTE DE LA NACION A LOS SALUDOS DE LOS REFUGIADOS ESLOVENOS

Los refugiados eslovenos, pertenecientes a la Sociedad Eslovana para la Asistencia Social a los Refugiados Eslovenos, en su Asamblea anual del 12 de Noviembre 1950, hicieron llegar al Excmo. Señor PRESIDENTE DE LA NACION, GENERAL JUAN D. PERON, un atento saludo de Agradecimiento.

Una nota de adhesión filial fué dirigida también al Emmo. y Revmo. SEÑOR CARDENAL y ARZOBISPO de Buenos Aires.

La Presidencia de la Nación Argentina contestó con lo siguiente: Presidencia de la Nación Argentina Secretario Privado

Buenos Aires, 21 de Noviembre

Año del Libertador General San Martín 1950.

Juan Duarte saluda con distinguida consideración al Señor Presidente de la Sociedad Eslovana para la Asistencia Social a los Refugiados Eslovenos, Doctor Don Miloš Stare, y por especial encargo del Excmo. Señor Presidente, se complace en expresar su agradecimiento, extensivo a todos los integrantes de esa Institución, por el atento saludo que han tenido la deferencia de hacerle llegar en su carta de fecha 12 del actual.

Con tal motivo, estima propicia la oportunidad para renovar el testimonio de su distinguida consideración.

Su Emncia. Revma. el Señor Cardenal Arzobispo de Buenos Aires comunicó lo que sigue:

Arzobispado de Buenos Aires

Buenos Aires, 16 de Nov. de 1950

Año del Libertador General San Martín.

Sr. Dr. Miloš Stare,

Pte. de la Soc. Eslovana para la Asistencia Social a los

Refugiados Eslovenos

De mi consideración:

Tengo el agrado de dirigirme a Ud. para llevar a su conocimiento que Su Emncia. Revma. el Señor Cardenal Arzobispo ha recibido su atenta nota del 12 del mes en curso, en la que reitera la adhesión filial de esa Sociedad y le promete plegarias por el éxito de las gestiones que realiza al frente de la Arquidiócesis.

En contestación a la misma, me es grato comunicarle que el Señor Cardenal agradece tales conceptos y les bendice con particular afecto.

Hago propicia la oportunidad para saludar a Ud. con mi más distinguida consideración.

Dr. Marion, Secretario-Canciller.

ODGOVOR PREDSEDNIKA REPUBLIKE NA POZDRAV SLOVENSkih BEGUNCEV

Slovenski begunci, ki smo člani Društva Slovencev v Buenos Airesu so s svojega letnega občnega zbora dne 12. nov. tl. poslali NJ. EKSC. PREDSEDNIKU REPUBLIKE GENERALU JUANU D. PERONU posebno pismo zahvalo v vdanoostno izjavo.

Posebno pismo z izrazi sinovske vdanoosti je bilo poslano NJ. Eminenci kardinalu in nadškofu v Buenos Airesu drju Santiago Luisu Copellu.

Predsedstvo republike je odgovorilo s temi besedami:

“Predsedstvo republike Argentine zasebni tajnik

Buenos Aires, 21. novembra

Año del Libertador General San Martín 1950.

Juan Duarte s posebnim spotovanjem pozdravlja predsednika Društva Slovencev drja Miloša Stareta in je vesel, da mu more po posebnem naročilu Predsednika republike sporočiti zahvalo, ki se razteza na vse člane Društva, in to za pozoren pozdrav, ki ste ga sporočili s svojim pismom z dne 12. novembra.

Ob tej priložnosti Vam ponovno sporočam izraze svojega spoštovanja.”

Nj. Eminenca kardinal in nadškof v Buenos Airesu je sporočil naslednje:

“Nadškofija Buenos Aires

Buenos Aires, 16. nov. 1950

Año del Libertador General San Martín 1950.

Gospod dr. Miloš Stare, predsednik Društva Slovencev.

Čast mi je, da Vam sporočim, da je Nj. Eminenca g. kardinal in nadškof prejel Vaše pismo z dne 12. novembra, v katerem mu ponavljate izraze sinovske vdanoosti članov Društva Slovencev in mu obljublimate molitve za uspeh vseh del, ki jih opravljate na čelu nadškofije.

Ko Vam odgovorjam, mi je v veselje, da Vam sporočim, da g. kardinal hvaležno sprejema te misli in Vas blagoslavlja s posebno pozornostjo.

Ob tej priliki Vas pozdravljam z vsem spoštovanjem.

Dr. Marion, tajnik - kancler.”

po dolgih letih ločitve snide s svojimi škofljani in svojimi duhovniki in tudi drugimi Slovenci ter jih kot višji dušni pastir popelje pred svetega očeta in izroči kot zastopnike celega slovenskega naroda v posebno varstvo nebeške Matere Marije ob njenem največjem prazniku in triumfu.

Že naslednji dan, 28. oktobra, popoldne je hitela slovenska skupina s svojim škofom na čelu v prostrano cerkev sv. Petra, kjer se je zbirala nepregledna množica 500.000 ljudi, da se v skupni avdiciji pokloni papežu Piju XII. V času pričakovanja na prihod svetega očeta se je v slovesno razsvetljeni baziliki molilo in pelo v vseh jezikih narodov, ki so

bili v cerkvi zbrani. Tako je napovedovalec po zvočniku naznanil tudi slovensko molitev in pesem, pa obenem opozoril v vseh jezikih, naj verniki ob tem goreče molijo za trpeče Slovence in vse slovenske narode za železnim zastorom, ki jim ni dana prilika, da bi prihiteli ob teh veliki praznikih v središče krščanstva. Slovenci so nato glasno molili očenaš, zdravomarijo in vero ter zapeli pesem: Ti, o Marija!, kar je pretresljivo odmevalo pod mogočnimi oboki bazilike. Kmalu za tem so mogočni pozdravni vzkliki v vseh jezikih naznanili prihod svetega očeta, katerega so nesli švicarji od glavnih vrat po srednji ladji okoli konfesije na pripravljen tron pred kon-

IZ TEDNA V TEDEN

fesijo. Slovenci so imeli svoje mesto tik za konfesijo in so mogli videti svetega očeta prav od blizu. Ob mimohodu so ga navdušeno pozdravljali. S trona je sveti oče pozdravil vse navzoče romarje ter govoril v italijanskem, francoskem, nemškem, angleškem, španskem in portugalskem jeziku. Ko je v nemškem jeziku navajal posamezne skupine iz Avstrije, je posebej pozdravil došle Slovence iz Avstrije ter živahno vzkliknil: Živelci Slovenci! Ko je na ta klic zaslišal izza konfesije mogočeno živjo-vzklike, je še enkrat ponovil: Živelci Slovenci! Kako se je čutila ta mala čredica v morju narodov srečna in počaščena! Po končanem nagovoru in podeljenem blagoslovu je sveti oče stopil med pod tronom stoječe škofove, katerih se je zbralo blizu 100 (po izjavi švicarjev doslej pri nobeni avdi-jenci toliko) ter se z vsakim posameznim kratko pozdravil. Ljubljanski škof je pri tej priliki izročil svetemu očetu krasno vezano knjigo švicarskega pisatelja o našem mučenecu Grozdetu. Posebnega pozdrava so bili deležni poleg škofov tudi nekateri prelati, med njimi slovenska mons.d r. Jagodic in kanonik dr. Klinar.

Za naslednje jutro, praznik Kristusa Kralja, je povabil ravnatelj Kalistovih katakob, Slovenec dr. Blatnik, slovensko skupino v te katakombe. S škofom vred so maševali pri številnih oltarjih na grobovih mučencev vsi slovenski duhovniki, romarji pa so prepevali slovenske nabožne pesmi. Za tem je gostoljubi ravnatelj vso slovensko skupino odlično pogostil v prostorih salezijanskega samostana pri katakombah. Sledil je skupen obisk nove božje poti pri Tre Fontane, kjer se je pred tremi leti prikazala Marija neke-mu rimskemu tramvajskemu uslužben-cu in se na kraju zbira stalno velika množica ljudi, tem bolj, ker se je na me-stu dogodilo že več čudežev. Pet avtobu-sov je peljalo slovenske romarje za tem še po raznih svetih krajih v mestu.

SVETOLETNA POBOŽNOST

Za popoldne isti dan je bil določen skupni obisk štirih rimskih bazilik za zadobitev svetoletnih odpustkov. Slovenska skupina je narastla za to priliko na 250 romarjev. Zbrali so se najprej v cerkvi sv. Klementa, kjer je bila v kapeli sv. Cirila popoldanska pobožnost. Mons. dr. Jagodic je po petih litanijah Matere božje podelil blagoslov z Naj-svetejšim, škof dr. Rožman pa je imel nato na romarje pretresljiv govor, ki se je vtisnil vsem udeležencem globoko v srce, saj so po dolgih letih zopet slišali glas svojega nadpastirja. Obisk bazilik je šel nato po vrstnem redu: Lateran, Sv. Pavel, Sv. Peter in Marija Velika. Povsod je nesel skozi sveta vrata škof dr. Rožman velik križ, za njim pa je vstopila dolga vrsta romarjev, glasno moleč in pojoč. Skupina je vzbujala v vseh cerkvah posebno pozornost, zlasti zaradi ubranega štiriglasnega petja. Za zaključek je v Marijini baziliki zaorila pod visoke oboke pesem: Marija skoz življenje, ki je pretresala srca Slovencev in navzočih številnih drugih vernikov, da so se ob svitu vseh luči, ki so nenadoma zažarele po vsej cerkvi, lesketale solze v vseh očeh.

Veličastna je bila popoldne pred praz-nikom vseh svetnikov za zaključek med-narodnega Marijanskega Kongresa Mari-rina procesija, ki se je vila s Kapitola skozi rimske ulice v Vatikan. V štiri ure trajajočem sprevedu so nesli najstarejšo podobo Matere božje, ki jo je baje nasli-kal sam evangelist sv. Luka, in se hrani v cerkvi Marije Velike. V sprevedu so bila samo zastopstva posameznih u-stanov, družb, redov, narodov. Slovenska skupina je smela vsa v sprevedu. Na čelu skupine so nesli napis: Slovenija, ob njem pa sta se vili dve dolgi svileni slo-venski zastavi. Skupina je glasno mo-lila, pela lavretanske litanijske in druge Marijine pesmi. Morda se pa rimskih uli-cah še nikdar dotlej ni glasila slovenska beseda in slovenska pesem in vihrala slo-venška zastava. V gostem nepretrganem špalirju ob vsem sprevedu je slovenska skupina vzbujala prav posebno pozor-nost in je bila naprej in naprej glasno aklamirana. Bila je že trda noč, ko je procesija dospela na trg Sv. Petra, kjer je ob bajni razsvetljavi sprejela duhov-ščina bazilike sliko Matere božje, sveti oče pa je iz svoje privatne kapele izmo-lil posebno molitev v čast Materi božji ter nato z okna kapele podelil polmili-jonski množici ljudstva blagoslov.

Višek vseh slovesnosti in največji do-godek celega svetega leta pa je bil praz-nik vseh svetnikov, ki je zbral v večnem mestu in ob papeževem prestolu do 40 kardinalov, 800 škofov, na tisoče duhov-nikov, redovnikov in redovnic ter en mi-lijon pobožnih romarjev. Noben papež v s-veji zgodovini Cerkve ni zbral okrog sebe toliko množice škofov in vernikov.

V ZN so v političnem odboru nadalje proučevali kitajsko obtožbo USA zara-di zavarovanja Formoze. Rdeča Kitaj-ska zahteva umik ameriškega brodogo-va s Formoze ter je postavila svoje pre-dloge za prekinitev sovražnosti na Kore-ji: ameriški umik, združitev obeh Ko-rej in takoj volitve. Amerikanci so na-stopili proti z večino na svoji strani. Ameriška delegacija pripravlja novo re-solucijo proti Kitajski. Podobno resolu-cijo je ZSSR že vetirala v VS, zato bo nova resolucija predložena v razpra-vo in odobritev glavni skupščini.

Ameriški tisk in javno mnenje so v sedanji krizi na Trumanovi in MacAr-thurjevi strani. Ameriški senatorji in poslanci zahtevajo takojšem odmet a-tomske bombe na Kitajsko in na Rusijo. Truman in senatorji zagovarjajo Mac Arthurja da je delal in da dela po na-vodilih ZN in da ni nikdar prestopil meja pooblastil ki jih je dobil.

Evropski tisk, zlasti angleški, pa na-padajo MacArthurja, češ da je on kriv sedanje krize in da je švojevolljno za-čel zimsko ofenzivo, ki da je privedla do rdeče kitajske intervencije. MacArthur-ja v tem smislu napadati tudi brit. ob-rambni minister Shinwell ter je moral njegovo izjavo uradno zanikati v par-lamentu zastopnik Attleejeve vlade.

Truman je poslal kongresu v hitro o-dobritev novih 17.850 milijonov dolarjev ameriško orožje. V kongresu so pri-pravljeni krediti hitro izglasovati.

Iz Moskve sta nenadoma odpotovala brit. veleposlanik Kelly v London ter ameriški veleposlanik Kirk v Washing-ton. Oba sta se ustavila v Berlinu, nista pa hotela dati nobene izjave.

Članice atlantskega pakta namerava-jo tekom tedna priti do sporazuma o sodelovanju Nemčije v evropski obram-bi. Za vrhovnega poveljnika v Evropi bo imenovan general Eisenhower.

Na volitvah v ameriški, britanski in francoski zoni Berlina so komunisti do-živeli strahovit poraz in to kljub ustra-hovanju prebivalstva pred volitvami. Volitev se je udeležilo 89,6 % volivcev ter je zmagala socialdemokratska stran-ka. Komunistična vzhodnonemška vla-da je znova ponudila roko zahodni Nem-čiji, da bi se obe združili na podlagi rdečega načrta o združitvi Nemčije. Za-hodnonemška vlada je tudi novi predlog odbila.

Norveška je podaljšala o rožne vaje za nedogleden čas in se po nekaterih po-ročilih pripravlja na splošno mobilizaci-jo.

Egipčanska vlada vztraja na ukinitvi britansko-egipčanske pogodbe iz l. 1936 o varstvu sueškega prekopa.

Iraška vlada je pričela s propagando o ukinitvi angleško-iranske pogodbe o britanskih letalskih oporiščih v Iraku.

V Augsburgu se je pričel ponoven proces proti "zverj Buchenwalda" Ilsi Koch, ki jo obtožujejo ok. 200 namernih u morov.

PORAVNAJTE NAROČNINO

Ves sijaj je veljal nebeški Materi Mari-ji, ki je doživela ta dan največji triumf na zemlji v zadnjem stoletju. Slovenci romarji, katerim so se pridružili še slo-venski romarji iz Trsta, so hoteli s ško-fom dr. Rožmanom v Vatikan, da pri-sostvujejo na trgu Sv. Petra slovesni proglasitvi dogme o telesnem vnebovze-tju preblašene Device Marije, ji izkažejo dolžno čast ter poprosijo zase in za vse slovenski narod, ki trpi, kakor še nik-dar v svoji zgodovini, varstvo in pomoč od nje, ki je kronana Kraljica Slovencev, in ki je prav na ta dan začela nakazova-ti zmago svojega brezmadežnega Sre-a nad brezbožnimi silami. Srečni, da mo-rejo na ta zgodovinski dan zastopati v večnem mestu vse slovenski narod, so se vračali slovenski romarji s trga Sv. Pe-tra, vedoč, da jim bo ta dan ostal živo v spominu vse življenje. In ko so se po-poldne zbrali s svojim škofom v salezi-janski kapeli blizu slovenskega središča na Colli pred milostno podobo svetogor-ske Marije, da se svoji predobri Materi zahvalijo za veliko milost doživljaja te-ga dne, je vrela navdušena molitev in pesem iz src blizu 300 zbranih Sloven-cev, ki se je tem bolj stopnjevala ob go-

Za železno zaveso

POLJSKA. — Mirovni kongres, ki se je iz Anglije preselil v Varšavo, je iz-bral za častno predsedstvo naslednje: vdovo Sunjatsena, ustanovitelja kitajske republike, Pak Ben-Ala, zastopnika Se-verne Koreje, L. Cardenas, bivšega predsednika Mehike, Lombarda Toleda-na, predsednika del. sindikatov Mehike, T. Manna, nemškega pisatelja, rdečega dekana iz Canteburyja Hawlett Johnso-na, španskega slikarja (emigranta) Pa-bla Picassa, zamorskega pevcu Paula Robesona, francoskega atomskega stro-kovnjaka Joliot-Curieja, sovj. pisatelja Iljo Ehrenburga ter predsednika angl. odbora za mir J. G. Crowtherja.

Javno nasprotovanje je na zborovanju vzbudil ameriški delegat sodnik John Rogge, ki je ostro obsodil takšno peha-

Koreja, atomska bomba, tretja vojna?

Zaradi nenadne in izredno močne-ga posega rdeče Kitajske v korejsko vojno je v minulem tednu vojna sreča popolnoma pokazala hrbet Amerikan-cem in ostalim silam. ZN, Mac Arthur je poslal ZN prvo uradno poročilo o vpa-du 200.000 rdečih Kitajcev preko man-džurske meje v sredo, 28. novembra. V poročilu je opozoril na nevarnost, ki grozi silam ZN, če se bo rdeči pritisk nadaljeval v taki meri, kakor je pričel. V njem je tudi spomnil ZN, da so Ki-tajci ta napad pripravljali že dolgo in da je vojska, ki je vdrla čez mejo, orga-nizirana in opremljena najmoderneješe. Sporočil je tudi, da se ob mandžurski meji zbira še več rdečih kitajskih od-delkov, katerih namen je zaradi obšir-nosti akcije vsekakor vreči Amerikance iz Koreje.

KITAJSKA AGRESIJA

Na skupščini ZN je istega dne ame-riški delegat Austin uradno obtožil rde-čo Kitaisko "agresije proti Koreji in proti silam ZN" in poudaril, da je bese-do "agresija" izrekel po izrecnem nalo-gu ameriške vlade. Pozval je ZN, da gledajo deistvu v oči, kakršno je in postavil rdeči kitajski delegaciji, ki je pred nekaj dnevi prispela v New York, 20 vprašani, na katere seveda ni dobil odgovora. Med drugim je vprašal, kako morejo "prostovoljski" oddelki imeti na razpolago raketna letala, kako to, da so organizirani po rednem vojnem načinu in končal z vprašanjem: "Ali hočete mir ali vojno na Daljnem vzhodu?"

MacArthur je v Tokiu sklical konfe-renci svojih komandantov s Koreje ter poslal podrobno vojaško poročilo ame-riškemu glavnemu štabu v Washington. V poročilu poudarja, da je položaj sicer kritičen, da pa ni brezupen in da bo sku-sil določiti linijo, do katere se bodo sile ZN umaknile v najslabšem slučaju. Istočasno je izdal ukaz o pripravi To-kia na zračne napade.

ATOMSKA BOMBA

Bela Hiša v Washingtonu je po preu-čitvi MacArthurjevega poročila objavi-la, da bo Truman podal uradno izjavo o položaju, kar je storil v četrtek, 30. novembra. V uradni izjavi je med dru-gim dejal, da se USA vedno trudi in se bo še: ustaviti in preprečiti agresijo, kjer koli do nje pride, pomagati svobod-

reči besedi škofa, bodrečega jih k še večjemu zaupanju do Nje, ki je bila, je in vedno bo Marija Pomojaj slovenske-ga naroda. Na večer pa še enkrat obisk bajno razsvetljenega večnega mesta ter slovo od trga Sv. Petra, kjer je Marija doživela ta dan svoj veliki triumf. Še ob 10 zvečer je podelil sveti oče z okna svoje kapele svoj blagoslov zbrani sto-tisočglavi množici, ki se kar ni hotela raziti in je venomer vzklikala: Evviva il Papa del Assunta!

Večer vernih duš je zaključil šest-dnevno bivanje slovenskih romarjev v večnem mestu. Na kolodvoru so se po-slovlili od njih rimski Slovenci s škofom dr. Rožmanom na čelu, ki je ostal še za nekaj dni v Rimu, da tudi njega odnese potem beli ptič preko morja v njegovo sedanjo začasno domovino. Romarji pa so se naslednji dan ustavili na grobu sv. Antona v Padovi in se peljali z ladjami na grob sv. Marka v Benetkah, na kar so nadaljevali pot preko Vidma in Trbi-ža v Avstrijo, kamor so prišli 4. novem-bra v jutro. Čeprav utrujeni, so se vese-li, z blaženimi spomini v srcu, v Beljaku razšli.

Rimski svetoletni romar

nje Kominforma za mir, kot je to bilo v primeru pozivanja na odpor na Kore-ji ali pa ščuvanja mas po Evropi; kot najbolj kričel primer dvotirne politike o miru, vodene s strani ZSSR in sateli-tov ter Svetovnega odbora za mir pa je Rogge navedel primer FLRJ, katere po-skusi samostojnega zadržanja v svet. dogajanju in borbi za ohranitev miru, kot pravi Rogge, so vredni priznanja, ne pa takšnega propagandnega in go-spodarskega viharja, kakor so ga proti FLRJ podvzeli. Rogge je tudi govoril o dveh velikih blokih, ki vsakdo po svoje skušata tolmačiti borbo za mir, vendar se mu zdi sovjetski blok bolj nevaren za-radi svojih pogosto samovoljnih razla-ganj akcije za resničen mir na svetu. Ob koncu izvajanj Rogge ni žel nikakega odobravanja.

nim narodom z okrepitvijo obrambe in povečati ameriško vojaško moč. Dejal je, da ameriška vlada in štab že dolgo aktivno proučujeta možnost uporabe a-tomske bombe ter da se USA ne bo u-maknila s Koreje, dokler ne bo tam kon-čala naloge, ki ji jo je dala ZN. Pozval je Evropo, naj se že enkrat združi in čim prej ustanovi skupno vojsko pod e-notnim poveljstvom in pride do pozitiv-nega zaključka o sodelovanju Nemčije v evropski obrambi.

STRAH PRED VOJNO

Trumanova izjava o atomski bombi je po svetu silno odjeknila. Severna in Južna Amerika sta Trumanovo izjavo pozdravili, medtem ko je Evropo zajel izreden strah pred novo vojno. ZSSR ni dala nobenega komentarja, niti uradno niti po radiu ali časopisju. Tito se je oglasil z Beograda in dejal, da se voj-na še da preprečiti, da pa bi jo atom-ska bomba prav gotovo sprožila.

Rdeča Kitajska je na Trumanovo iz-javo odgovorila s tem, da je poslala še nadaljnih 300.000 mož proti ameriškim in ostalim četam, ki so se pričele umi-kati na črti. Ponekod so rdeče horde ob-kolile nakaj zavezniskih oddelov vendar jih nikjer niso mogle uničiti, ker so se v glavnem prebili skozi obroč in se zdru-žili z glavnino. V glavnem je Mac-Arthur reden umik izpeljal do črte Yyongyang (ki so ga zažgali in izpraz-nili) — Wonsan.

1 MILIJON RDEČIH KITAJCEV

V pondeljek pa je MacArthur poslal novo poročilo ZN, v katerem sporoča, da so rdeči Kitajci zbrali nad 1.000.000 mož v severni Koreji in da postaja ne-vzdržen. Amerikanci. Južni Korejci ter ostali zavezniki oddelki se junaško branijo pred strahovitim navalom rdečih tol-p, ki ne štedijo z žrtvami. Na neka-terih odsekih so ameriški vojaki mora-li neprestano menjati puške in strojnice, ker so se jim zaradi silnega ognja pre-več segrevale, prav tako pa se ponekod bore za okopi iz trupel pobitih rdečka-

Ne marajo svobode in raja

Burgenland je majhna deželica, ki spada k republikli Avstriji in leži ob avstrijsko-ogrski meji. Skupno z neka-terimi drugimi predeli avstrijske repu-blike je tudi ta deželica doživela nesre-čo, da so je zasedli ob koncu vojne Rusi in jo imajo zasedeno še danes.

Burgenland se ni nikoli prav dobro počutil v območju avstrijske republike. Morda zato ne, ker je bil kot najmanjša avstrijska deželica velikokrat zapostav-ljen, morda pa tudi zato, ker je tam še danes polno vidnih znakov slovenske preteklosti te deželice. Človek bi mislil, da se bo to ljudstvo z navdušenjem okle-nilo novih idej, ki jih je v deželo pri-nesel veliki pokrovitelj malih in zatira-nih: oče narodov Stalin. Skoro šest let je to ljudstvo imelo priliko, da je teo-retično in praktično spoznavalo komu-nistični nauk in njegovo blagodat. Do-volj dolga doba, da so si lahko vsi ustva-rili trezno sodbo o komunizmu.

Rezultat tega treznega premisleka so pokazale občinske volitve, ki so bile v Burgenlandu 28. novembra 1950. Po po-ročilih avstrijskih listov so bile te vo-litve in resnici svobodne; ne po želji ru-skega okupatorja, ampak na podlagi po-godbe med štirimi velesilami, ki imajo še danes zasedeno avstrijsko republiko.

Kakšen je bil rezultat teh volitev? Argentinci bi rekli: "un fracaso com-pleto", poraz in blamaža za tamošnje komuniste. Komunistična stranka, ki je nastopila samostojno, je dobila vsega

ARGENTINA

V Buenos Airesu se je pod pokro-viteljstvom soproge predsednika re-publike Eve Peron ustanovila visoka peronistična šola. Za prvega direk-torja šole je bil imenovan dr. Raul Mende.

Vlada je objavila odredbo, po ka-teri bodo odslej pripustili v Argenti-no samo pismene emigrante.

V Buenos Aires je prispelo večje število zastopnikov ameriških poto-valnih in turističnih agencij, ki so v spremstvu Eve Peron obiskali Ciudad Infantil in si ogledali še druge objek-te delovanja Ayude Social.

Buenosaireška občina je uvedla jav-ne telefone na številnih točkah mesta. Privatne telefone bo javnost smela uporabljati le tam, kjer so montira-li telefonske skrinjice. Enkratni te-lefonski razgovor velja odslej 20 cen-tavov.

Predsednik Peron in gospa Eva Pe-ron sta obiskala novo argentinsko potniško ladjo "17 de Octubre", ki je najmoderneje opremljena kakor obe prejšnji novi ladji "Presidente Peron" in "Eva Peron".

Ameriški bivši svetovni prvak v boku Joe Luis je premagal argen-tinskega težkega boksarja Cesarja Briona v 10. rundi.

Argentinsko letalo DC-6 družbe Aerolineas Argentinas je preletelo razdaljo Madrid - Buenos Aires v re-kordnem času 24 ur.

rjev. Vzdolž vse bojne črte divja pravo-klanje, v katerega posega tudi ameriš-ko letalstvo, ki v velikih formacijah neusmiljeno bombardira sovražnika. Po vsej severni Koreji vlada tako hud mraz, da so zamrznule reke, vsa pokrajina pa je pokrita z visokim snegom.

KONFERENCA TRUMAN-ATTLEE

Zaradi kritičnega položaja na Koreji in na svetu sploh ter zaradi Trumano-ve izjave o uporabi atomske bombe se je predvsem zganila britanska vlada, ki se je prestrašila posledic nove vojne. V Londonu sta se takoj naslednji dan sestala francoski predsednik Pleven, ki je še pred nekaj urami odstopil s svojo vlado, pa ostavke predsednik republike ni sprejel, ter brit. predsednik Attlee. Na sestanku sta baje izdelala načrt za preprečitev nove vojne — vsaj mislita tako —, s katerim je potem Attlee od-letel v Washington na sestanek s Tru-manom.

Prva konferenca med Trumanom in Attleejem je bila v ponedeljek popoldne ob štirih, druga pa v torek dopoldne in popoldne. Konference so tajne ter so iz-dali običajno uradno poročilo. Po neka-terih poročilih Attlee zagovarja popoln umik sil ZN s Koreje, takojšen pripust kom. Kitajske v ZN in sklicanje sestan-ka s Stalinom. Po njegovem mnenju bi se baje tako dalo rešiti položaj in vsaj zavleči izbruh tretje vojne. Konference se z ameriške strani udeležujejo poleg Trumbana še šef štaba gen. Bradley, A-cheson, Marshall, Snyder, Harriman, Stymington, Jessup in dr.

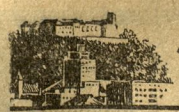
skupaj 4612 glasov in le 39 od 2683 od-bornikov. Med tem, ko je večinska ljud-ska stranka dobila 53 odstotkov glasov, socialisti 42 odstotkov, so komunisti pririli do 2,87 odstotkov.

Burgenland je do danes edina dežela v ruskem območju, kjer je ljudstvo en-krat dobilo priliko, da pove svojo sod-bo o komunizmu, ki ga doživlja na last-ni koži.

Te občinske volitve so same na sebi brezpomembne. Zanimive so le v toliko, ker so pokazale, kakšno je mnenje na-rodov, ki žive pod rusko knuto. Če bi bilo dano Jugoslovanom, Madžarom, Po-ljakom, Baltijcem, Slovakom, Čehom, Romunom in Bolgarom, da bi mogli en-krat izraziti svojo sodbo o komunizmu, bi bil rezultat prav tak: neznatna peš-čica komunistične buržoazije, ki živi v vsem udbuju in na drugi strani ogrom-na večina ljudstva, strahovana, raztrga-na in lačna, ki komaj čaka prilike, da se otrese jarma ali da vsa na kakršen koli način izrazi svoje nezadovoljstvo.

Resnično razpoložene za sužnjemih na-rodov pa je obenem tudi strašna obsodba za one, ki so sklenili v Jalti sramotno kupčijo na račun malih evropskih na-rodov, tistih narodov, ki so kot bližnji so-sedje Rusije komunizem najboljše poz-nali, mu bili najbolj nasprotni in jih zato Stalin hotel dobiti pod svojo knuto ter s silo zlomiti njihovo odpornost.

Višek tragike je v tem, da smo med temi prodanimi narodi tudi mi, Slovenci.



Novice iz Slovenije

DRUŠTVO SLOVENSKIH KNJIŽEVNIKOV

V prostorih Društva slovenskih književnikov je bil izredni občni zbor tega društva. Začel ga je pisatelj France Bevč, ki je po odstopu bivšega predsednika Miška Kranjca opravljal posle predsednika društva. Po poročilih upravnega odbora je bil bil izvoljen novi odbor. Novi predsednik Društva slovenskih književnikov je z vsemi glasovi prisotnih postal France Bevč. V odbor so bili izvoljeni Fran Albreht, Matej Bor, Pavel Golia, Anton Ingolič, Mile Klopčič, France Koblar, Ciril Kosmač, Ferdo Kozak, Filip Kumbatovič, Janez Potrč, Miša Pucova, Milan Šega, Josip Vidmar in France Vodnik. V nadzorni odbor so bili izvoljeni Jože Pahor, Cene Vipotnik in Božo Vodušek. Častno razsodišče Društva slovenskih književnikov pa sestavljajo Vladimir Bartol, Vladimir Kralj in Bratko Kreft.

Obsodbe zaradi propada "zadruga". Pred ljubljanskim okrožnim sodiščem so se po razpravi v Kranju morali zagovarjati nekateri Vogelčani, ki da so zakrivali, da je vogelška zadruga propadla. Titov tožilec je naglašal, da se je združnega vodstva polastila peščica "imovnih kmetov, ki so strahovali druge kmete". Izogibali so se vsem obveznostim do države, z "načrtno slabim gospodarstvom" pa so hoteli dokazati, da zadruga ne morejo uspevati. Med najbolj zagrizenimi je bil predsednik Anton Zupanc ter biv gostilničar Fr. Molj in njegov sin France, za katere je titov tožilec vedel tudi povedati, da so bili med vojno celo v zvezi z Gestapom. Obsojeni so bili: Zupanc na 15 let, Molj st. na 16 let, Molj Franc. ml. na 15 let, Globočnik Franc na 12 let, Globočnik Vinko na 4 leta, Globočnik Ciril na 9 let, Globočnik Ana na 5 let, Zupanc Anton ml. na 6 let in Milar Dragica na 4 leta. Skoro vsi tudi na zaplembo celotnega premoženja.

Madžarski časopisi v Jugoslaviji. Z oktobrom so pričeli izhajati še trije madžarski časopisi, med njimi ilustrirani tednik "Kednap", dalje športni tednik "Sport Ujsag" in tednik, ki bo obravnaval vprašanja madžarskih kmečkih delovnih zadrug.

Prva razprava po tiskovnem zakonu. Pred okrajnim sodiščem v Beogradu je bila prva razprava po tiskovnem zakonu. Kot tožitelj je nastopilo beograjsko mestno podjetje za promet z zdravili obtožena pa sta bila odgovorni urednik dnevnika "Politike" Draškovič in upokojeni profesor Perić kot pisec dveh člankov, ki navajata primere strokovne

nesposobnosti in nevljudnosti nekaterih nameščencev podjetja. Pisec obeh člankov in odgovorni urednik sta bila obtožena zaradi obrekovanja, a ker sta dokazala resničnost navedenih primerov, sta bila na razpravi oproščena, podjetju, ki je vložilo tožbo, pa so bili naloženi vsi stroški razprave.

V Ljubljani so imeli zborovanje slov. veterinarji, na katerem so ustanovili svoje društvo. Sestanek je vodil dr. Albin Sedej, načelnik uprave za vet. službo v kmet. min. Naglašal je, da ostane tudi v bodoče borba proti kužnim boleznim med živalmi prva naloga vet. službe. Ker sed. bakteriološki zavod tem namenom ne ustreza, nameravajo v okviru vet. zavoda v Ljub. urediti oddelek za borbo proti kužnim boleznim. Poleg osrednjega zavoda v Ljub. sta v načrtu še diagnostični postaji v Mariboru in Gorici. Za zdravljenje bolnih živali nameravajo namesto dosed. ambulanc urediti 6 večjih vet. bolnišnic v Murski Soboti, Ptuj, Celju, Ljubljani, Gorici in Novem mestu. V Sloveniji deluje sedaj 116 veterinarjev, 6 vet. pomočnikov in 94 vet. bolničarjev.

V Ljubljani je nedavno slavil petdesetletnico rojstva pesnik in pisatelj Tone Seliškar, ki je danes glavni urednik "Delavske enotnosti". Pred slovensko javnostjo je nastopil pred leti s pesniško zbirko "Trbovlje", spisal pa je tudi več del v prozi.

Se celo partizanom se je navdušen je za sedanje razmere doma precej poleglo in ohladilo. Tako njihova krajevna organizacija na Dolenjski cesti v Ljubljani letos ni mogla imeti niti običnega zbora, ker na njega članov ni bilo.

Pomanjkanje potniških vagonov. V Sloveniji in tudi po drugih republikah je na železnica veliko pomanjkanje potniških vagonov. Vse železniške delavnice so namreč dosedaj popravljale ali izdelovale samo tovarne vagone, potniških pa niti popravljati niso mogle. Pomanjkanje potniških vagonov je bilo že tako občutno, da se je končno morala zganiti železniška uprava in so sedaj začeli popravljati tudi stare potniške vagone. Istočasno pa je železniška uprava opozorila potnike, naj bolj pazijo na vagone, da se ne bodo ponavljali taki primeri, kakor pri smučarskih tekmah v Planici, ko je bilo na enem samem vagonu pobitih šest šip in to na vagonu, ki je nekaj dni prej prišel naravnost iz železniške delavnice.

V Kranju dele krompir na ta — le način: Delitev krompirja opravlja podjetje "Preskrba" Kranj. Krompir je tre-

ba najprej plačati v poslovalnici amejnega podjetja, pozneje pa s potrdilom čakati na dvorišču Jahačevega prelaza, kdaj bo kdo krompir dostavil: Večkrat, se primeri, da čakajo potrošniki od zgodnjega jutra do poznega večera, potem pa se še prazni vračajo domov. Pri tem pripominjamo, da to čakanje "zmorejo" le družine, kjer je več oseb, nikakor pa ne tam, kjer so vsi zaposleni v produkciji.

Tako beremo netinstinjeno v ljubljanskem "Poročevalcu". Včasih ga je gorenjski kmet pripeljal v hišo, kadar si hotel in kolikor si ga hotel.

Kdo je še pomagal krasti naše pake? Poleg že omenjenih dveh, Antona Čelana in Adolfa Kanca, so odkrili celo roparsko skupino železniških tatov, ki so kradli pakete, namenjene našim domačim. Pri tatvinah so bili soudeleženi: premikači Štefan Pesek, Alojz Brglez, Alojz Mlaker, Vinko Javornik Rudolf Skok, Jurij Mihelič in Frano Sober. Aretirani tatovi so svoja kazniva dejanja že priznali. Povzročeno škodo, ki znaša po najnižjih cenitrah 400.000 dinarjev, bodo morali oškodovancem povrniti.

Proso in ajdo bo tudi treba oddati državi po takozvanih uradnih cenah. Je že izšla tozadevna naredba, ki ukazuje popis pridelka in način oddajaje. Cena pa bodo določena pozneje. Pridelovalcu bodo pustili na osebo 20—30 kg ajde in 10—20 kg prosa. Kdor ve, kako malo moke da mernik ajde in še manj kaše mernik prosa, bo lahko preračunal, koliko krat bo prišla na mizo mlečna ali zabeljena kaša in pa ajdovi žganci ali pa celo ajdova špehovka za puste dni.

Volitve v okrajne ljudske odbore v Sloveniji bodo v nekaterih okrajih 10. decembra, v nekaterih pa 17. decembra 1950. Ti odbori delujejo na sedežih nekdanjih okrajnih glavarstev, poleg tega pa še v mestih Celje, Jesenice in Kranj, ki so izločena iz okrajev in tvorijo samostojne enote, poleg Ljubljane in Maribora, ki sta sedeža oblasti.

Titova cesta na Jesenicah. To je bivša državna cesta, ki vodi v svobodni svet. Neki dopisnik jo v "Poročevalcu" tako — le opisuje: "V lepem vremenu je toliko prahu, da se ne vidiš iz njega, v dežju pa blata na preteg. Najmanj šestkrat dnevno hodijo po njej množice ljudi z dela in na delo. Poleg tega je ta cesta edina prometna žila proti Javorniku, Bledu in Ljubljani. Ker ni od-toka, nastane ob dežju v bližini bivše kolodvorske pošte celo jezero vode preko vse ceste, da bi se skoraj morali s čolni prepeljavati z ene strani na drugo. In ob tej prašni in blatni cesti je takozvani jeseniški trg, to se pravi par stojnice in par jerbasonov na tleh, kjer se prodaja kila čebule po 240 dinarjev". ltd. Dopisnik se je "podpisal" s psevdonimom (!?) Klicaj menda pomeni korajžo, da se je upal oglašiti, vprašaj pa upravičen dvom, če bo njegova pritožba kaj zalegla.

Slavospev ljubljanskim cestam. Priobčnem je v "Poročevalcu", kjer beremo to — le: V Tednu cest bi bilo dobro, če se ozremo tudi po ljubljanskih ulicah, katerih nas je včasih kar sram. Kar z ljubljanskim trgov začnimo. Tu vidiš

SLOVENCI, SLOVENKE! POČASTITE SPOMIN DR. ANTONA KOROŠČA OB DESETLETNICO NJEGOVE SMRTI! UDELEŽITE SE SPOMINSKE PROSLAVE, KI JO PRIREDI DRUŠTVO SLOVENCEV V NEDELJO 17. DECEMBRA OB 18. URI POPOLDNE V DVORANI SALEZIJSKEGA ZAVODA NA BELGRANO! UDELEŽITE SE V ČIMVEČJEM ŠTEVILU SV. MAŠ ZA DR. KOROŠČA, KI SE BODO DAROVALE V CERKVAH, KJER SE REDNO VRŠI SLOVENSKA MAŠA, IN SICER: NA BELGRANO, V RAMOS MEJIA, SAN MARTINU IN LANUSU.

nesnago po tleh v obliki najrazličnejših odpadkov, pri prodajalcih zlasti tistih, ki pridejo z južnejših krajev pa naletiš na popolno nerazumevanje do snage. Tudi pesnik France Prešeren ne zasluži tega, da se je ob vznožju njegovega ki-pa razvilo pravo semjišče, kjer ni barrantanja ne konca ne kraja. Ostanke je-di, mastni papirji, ogrizki itd. dokazu-jejo, da kipu velikega pesnika ne pripisu-jejo velike važnosti, saj so si ga iz-brali zlasti v poletnih mesecih mnogo-krat celo za prenočišče. Ljubljanci, ki so včasih sloveli kot ljubitelji snage, danes, — izgleda, da zanj niso več ta-ko občutljivi. Na Marmontovi ulici so n. pr. znosile stranke odpadke s svojih vrtov in stanovanj kar na cesto. A to ni osamljen primer. Naj postane Ljub-ljana spet bela Ljubljana, ne pa umaza-na in zanemarjena! Naše mnenje je, da bo postala bela, ko bo nehala biti — rdeča.

Smrtno se je ponesrečil na železniški postaji v Žirovnici Janez Kolenc, tov. de-lavec na Javorniku. Lovil je že odhajajo-či vlak, pa je padel pod kolesa, ki so mu odrezala obe nogi. Zaradi izkrvavitve je kmalu nato umrl.

Monarho-fašistični agenti pred sodiš-čem v Belgradu. Prvi je Stevan Miklič, ki je hodil po Hrvaški in Srbiji in od-vračal ljudi od vstopanja v zadruga, češ, da je ob mejah že zbranih 30.000 četni-kov kralja Petra, ki bodo vsaki čas uda-rili. Pomagal mu je Momir Čačić, bivši četnik in uradnica Leposlava Jovič, ki je po zagrebških tovarnah organizirala sa-botažne akcije in lažljivo trdila, da je tovarniško delavstvo nezadovoljno. Kak-šna bo obsodba? Kakor vedno: enega pred puške, ali na vešala, ostale pa za 10 do 20 let na prisilno delo. Obtoženci so seveda vse priznali, kar jim je oči-tala obtožnica.

Slovinci v Argentini

V CVETU LET JE BIL POŽET

† Francelj Čuk, po domače Pahovčev, iz Črnega vrha, ki je pred tremi leti pri-hitel v Argentino, kjer je imel že od preje svoje brata in sestre, je dal za vedno slovo vsemu zemskemu, v sta-rosti 30 let. Takoj po prihodu je poiskal delo in upal na srečno bodočnost v Ro-sariju, kjer žive bratje in sestre. Poln-vneme za dobro stvar je pričel nave-zavati stike tudi s staronaseljenci in je bil poverjenik za slovenski tisk in or-ganizacijske zadeve med Slovenci v Ro-sariju. Srčno in umsko izobražen je znal v vsakih okoliščinah postaviti celega moža in je bil vzor poštenega sloven-skega fanta. Kako vneto je delal za eu-haristični kongres v Rosariju in prav-tiste dni je obležal in ni več vstal.

Pred več meseci ga je zelo močno prizadelo na delu, ko ga je povozil ka-mijon in najbrže je bila prezgodnja smrt posledica tiste nesreče.

Pogreba, ki se je vršil dne 4. decem-bra ob 16.30, se je udeležilo lepo števi-lo staro in novonaseljencev. Pogrebne molitve je opravil poleg argentinskega duhovnika tudi Slovenec č. g. Franc Ja-kop iz S. Nicolas, ki je spremljal pokoj-nika prav do groba in tudi tam po na-šem običaju opravil molitve. V imenu slov. skupnosti se je ob odprtem grobu poslovil od pokojnika njegov prijatelj g. Zoran Pristavec.

Slovinci v Rosariu so izgubili zaved-nega domoljuba, ohranimo ga v spomi-nu in molimo zanj. Naj bo Francu Ču-ku lahka agentinska zamlja. Prizade-tim naše iskreno sožalje.

Rajni je bil bratranec č. g. Janeza Hladnika, kateri je za pokoj njegove duše opravil sveta mašo 8 dec. v Lanu-su.

Mendoza

Društvo Slovencev v Mendoza nam je v nedeljo 19. novembra priredilo lepo proslavo stoletnice rojstva nadškofa dr. Antona Bonaventura Jegliča in deset-letnice smrti dr. Antona Korošča. Pro-slave se je udeležilo lepo število sloven-skih novonaseljencev v Mendoza. Gospod prelat dr. Alojzij Odar nam je v klenem govoru orisal knežji lik ene-ga izmed največjih slovenskih vladik dr. Jegliča; g. Janez Majeršič pa se je v toplih besedah spominjal velikega vodi-telja slovenskega naroda dr. Antona Korošča. Slovenski pevski zbor je zapel tudi štiri pesmi. Ljudje so bili s pros-la-vo zadovoljni in so z lepimi spomini na oba velika Slovence ohajali na svoje domove.

Buenos Aires

Prvo sv. obhajilo slovenskih otrok v Buenos Airesu je bilo v nedeljo 3. de-cembra t. l. v farni cerkvi v Ramos Me-jia. K sv. maši, ki je tokrat bila ob 8. uri, je prišlo toliko Slovencev, ki so pri-sostvovali tej prirnični slovenosti, da so cerkev popolnoma napolnili.

Prvo sv. obhajilo je prejelo 23 otrok, in sicer 13 deklic in 10 dečkov. G. žup-nik Orehar je daroval sv. mašo in imel lep nagovor prvoobhajancem.

Po sv. maši in obhajilu pa je bila v cerkveni dvorani akademija v čast pr-voobhajancem. Akademijo je nad vse prisrčno organizirala učiteljica gđc. A-nica Šemrou in nastopi mladine (petje, deklamacije, rajanje) so bili v veliko veselje prvoobhajancem in v zadovolj-stvo staršev in vseh, ki so se te prisrčne prireditve udeležili in napolnili dvora-no.

HUGO WAST

48.

6 6 6

DRUGI DEL IVANE TABOR. — POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM.

Zidane freske nas spominjajo veli-častnih prizorov iz cerkvene zgodovine: Pipin in Karel Veliki prinašata papežu svoja darila; Peter Aragonski poklanja svoje kraljestvo papežu Inocenciju III.; cesar Henrik sprejema odvezo od izob-čenja, potem ko se je skesano poklonil v Canosri; in Friderik Barbarossa se po-miri z Aleksandrom III. na trgu svetega Marka v Benetkah. Malo naprej je po-doba, kako se Gregor XI., zadnji avig-nonski papež, vrača v Rim, ter zadnja freska: bitka pri Lepantu, v kateri je Španija rešila svet pred mohamedansko invazijo! Kakšne plemenite misli, kak-šna čustva neizmerne odgovornosti so napolnjevala srca in glavo teh ljudi, glavnih igralcev v veličastnem razvoju Cerkve!

In v nadaljevanju teh podob so njiho-ve oči odkrile ono čudo, ki jo je dal postaviti papež Sikst V.: Sikstinsko ka-pelo, kjer je pod veličastno fresko Zad-nje večerje, ki jo je naslikal Michelan-gelo, stal oltar, na njem pa dva široka keliha, v katerega naj bi kardinali po-ložili svoje glasove.

Na desni in levi strani ob stenah so postavljeni sedeži za kardinale, ki si slede po starosti, nad vsakim pa balda-hin, ki je razpet vse do trenutka, ko je izvoljen novi papež.

Ko pa je ta izvoljen, ostane edino nje-gov baldahin razpet.

Pred vsako klopjo stoji mizica, po-krita z zelenim prtom, pomenjajoč da je bil kardinal "otrok" pokojnega papeža, se pravi: če ga je on postavil za kardi-nala, oziroma z vijoličastim, če ga je postavil kakšen drug papež pred njim. Iste barve so tudi zavese v njegovi sobi, ki mu je odkazana za časa bivanja v Vatikanu.

Za časa polstoletnega vladanja pape-ža Pija XII., "Angelskega pastirja", so že pomrli prav vsi kardinali, ki so jih imenovali njegovi predniki. Tako so bile vse zavese in prvi zeleni.

Ko so zaprli Sikstinsko kapelo, v ka-teri so ostali samo kardinali, so ti zmoli-li najprej kratko molitev, nato pa so se drug za drugim približali oltarju, po-ložili prisego in zapustili svojo izpolnje-no glasovnico v kelih na desnici. Drugi

je bil pripravljen za skrutinij. Potrebo je kandidatu dobiti dve tretjini in nihče ne sme voliti samega sebe. Glas-ovnica je že pripravljena, toda tako zlepljena, da se vidi samo ime kandi-data, ne pa, kdo jo je oddal. Ime gla-sovalca ostane tajno.

Le v primeru, če dobi kandidat na-tačno dve tretjini, se potem poišče nje-gova lastna glasovnica, ki nosi geslo, katerega mora povedati kandidat, da se ugotovi, če ni morda volil samega sebe; če se je to zgodilo, potem so volitve ne-veljavne in volijo vnovič.

Ko se preštejejo glasovi in nihče ne dobi zahtevani dve tretjini, se dovoljuje nova volitev "takoj nato", kar se ime-nuje "povišanje", ker gre za možno po-višanje glasov, ki jih je kakšen kandi-dat že prejel; in res se večkrat zgodi, da je takoj nato bil izvoljen kandidat, kateremu je prej manjkalo samo nekaj glasov do dveh tretjin.

Pri tem glasovanju, ko gre le za "po-višanje" glasov, ne sme nihče več po-noviti svojega prejšnjega kandidata ni-ti ne voliti koga, ki ni dobil nobenega glasu, pač pa lahko odda prazno glasov-nico.

Če po tem glasovanju še nihče ne dobi dveh tretjin, se za to dopolndne ali po-poldne preneha z volitvijo; lističe pobe-rejo in vržejo v peč skupno s šopom sla-me; na ta način nastane tisti slavni dim

nad Vatikanom, ki zunaj zbranim ver-nikom pove, da papež še ni izvoljen.

Čeprav se praviloma zbirajo kardinali dvakrat na dan k volitvam, se zgodi, da morajo voliti stokrat in več, dokler en kandidat ne dobi zahtevane večine.

Oče Simon de Samarja je večkrat z mirnim razpoloženjem čakal izid prvih volitev in je občutil olajšanje, ko je vi-del črn dim na vatikanskem dimniku. Nemiren zaradi sreče bi hotel še in še podaljševati upanje.

Kako težko mu je bilo še naprej ka-zati svoje navidežno brezbriznost!

Rad bi se vso večnost igral v svoji du-ši s sanjami, da mu je blizu trojna kro-na na sencih in v rokah žezlo sveta!

Predstavljal si je, kaj se lahko zgodi vsak trenutek: ljudje bodo nenadoma zastrmeli, ko ne bodo več videli temne-ga dima in bodo vedeli: novi papež je izvoljen. In to bo on, za katerega se-danje bivališče ne ve nihče. Toda v tem primeru — na kar je pripravljen tudi kardinalski zbor — bi moral ta zbor najprej ugotoviti njegovo pripravljenost za sprejem tako visoke službe.

Iskali bi ga po vsem Rimu; ko pa bi se on, preprosti menih, prikazal pred vatikanskimi vrati, bi se mu takoj od-prla na široko kakor pred najmočnej-šim vladarjem.

Ves kardinalski zbor bi ga čakal pred vrati, nato bi ga pospremil prav v dvo-

rano volitev. Vsak kardinal bi zavzel svoj sedež, on pa, oblečen v preprosto raševino, brez mesta med temi cerkve-nimi veljaki, bi poslušal najstarejšega kardinala, ko bi mu bral vprašanje: "Acceptasne electionem de te canonice factam in Summum Pontificem?" "Ali sprejmeš izvolitev, ki te po pravilih po-stavlja za Najvišjega Duhovnika?"

Kaj bo odgovoril on, ubogi pater, sto-ječ sredi tega veličastja?

Odgovoril bi, kakor je odgovoril Leon XIII. kardinalu Di Pietru: "Če Bog ho-če, da sprejemem, se mu ne morem pro-tiviti!"

Ko bi to slišalo devetdeset kardinalov, bi se tisti hip vsi poklonili do tal in niti en sam ne bi stal pred njim.

In nato bi slišal glas dekana, ki bi ga vprašal, kakšno ime si hoče izbrati.

Od desetega veka, ko je Janez XII. prvi spremenil svoje ime, ko je postal papež, so izbranci prevzemali druga ime-na od svojega krstnega imena. Samo dva papeža sta ga v dveh stoletjih ohranila: Hadrijan XI. (1522) in Marcel II. (1555).

In ni bil tretji, ki bi ohranil svoje pravo ime. Prvotno je mislil, da bi si privzel ime Gregorij XII., počastivši ta-ko zavetnika svojega reda, toda spom-nil se je na nikoli nepreklicano tradicijo, ki pravi, da se noben papež ni hotel na-deti imena Peter II. iz spoštovanja do prvega papeža svete Cerkve.

MIKLAVŽ V CIUDADELI

V nedeljo popoldne je SIO povabil stare in mlade na svoj že tradicionalni Miklavžev večer in staro kot mlado se je povabilu odzvalo v velikem številu. Udeležil se je Miklavževanja tudi gostoljubni gospodar dvorane, ki so ga zbrani Slovenci ob obdarovanju pozdravili z aplavzom.

Prireditev je bila vseskozi na dostojni, pa tudi estetski višini. Pred obdaritvijo so igrali Vombegarjevo priležnostno farso "Rebeljon v peklu". Režiser g. Špeh je stvar, ki nima sicer visokih literarnih ambicij, menda precej okrajšal in postavil v efektno Petkovškovo sceno prav posrečeno razporejeno skupino hudobcev. Le ti so svoje vloge gladko in disciplinirano odigrali, ne da bi kakorkoli zašli v banalnost, kakorkoli je take vrste igra zapeljiva za skok čez plot. Po igri so se parkeljni pridružili Miklavževemu spremstvu. Sv. Miklavž se je v svojem lepem nagovoru dotaknil raznih izseljeniških, tudi prosvetnih zadev.

S tem nastopom je SIO zaključil letošnjo sezono. Ni izpolnil vsega, kar je ob začetku — sicer s pridržkom — napovedal, saj pa je bila napoved res velika za razmere, v katerih živimo, nezmogljiva. Velik del obljube je vkljub težavam le izpolnil in to na prav časten način, tako da zasluži to pa

brez pridržka — naše čestitke in zahvalo.

V torek zvečer je bilo Miklavževanje tudi v San Martinu. Otroci so ljubko odigrali *Škuljevo otroško* Miklavževo igrico v režiji g. Osterca. M. M.

OSEBNE NOVICE

V družini Zihmont — Bavec so dobili krepkega sinčka; družina Cotič - Trobec se tudi veseli nad rojstvom sinčka. — Družino Bajec Viktor je tudi osrečil prihod sinčka in tudi družini Boža Finka se je rodil krepak sinček.

Krščena je bila v Lanusu Irena Maria, prvorojenka družine Janez Gonc in Marijo Šilc.

Kakor vsako leto, tako so tudi letos člani Pisateljske družine France Balantič prebedeli noč obletnice njegove smrti. Ob "Njegovem kresu" so noč prebili na stanovanju predsednika in brali najnovejša svoja dela v njegov spomin.

Opozarjamo na oglas krojaškega mojstra g. Kosančiča v današnji številki. V prejšnjem oglasu je bila namreč tiskovna pomota pri navedbi številke o višini Rivadavie.

OBVESTILA

Bližamo se koncu leta. Oni, ki odlašajo s plačilom naročnine za naš list, povzročajo upravi velike težave. Zato jih uprava prosi, da takoj storijo, kar so dosedaj odlašali in poravnajo naročnino.

Odbor SFZ sporoča vsem svojim članom, da v nedeljo 17. dec. 1950. ne bomo imeli napovedanega sestanka v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejiji, ker je ta dan namenjen proslavi desetletnice smrti dr. Antona Korošca.

Pozivamo vse svoje člane, da se polnoštevilno udeležijo maše zadušnice, ki se bodo brale v vseh krajih kjer se opravljajo običajno slovenske službe božje. Popoldne ob šestih pa se bomo vsi udeležili spominske proslave za Velikem Slovincem, ki do v dvorani na Belgrano.

Odbor SFZ.

CERKVENI VESTNIK

Cerkveni vestnik: Duhovno obnovo ob prazniku Brezmadežne imajo v soboto 9. dec. fantje ob pol sedmih zvečer v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejiji, dekleta ob pol osmih zvečer na Belgrano v mestu, kjer je slovenska služba božja.

Akademija v proslavo Brezmadežno bo v nedeljo 10 dec. ob 18.30 v salezijanski dvorani na Belgrano.

Božična duhovna obnova za vernike iz župnija Florida in okolice je v petek 15. dec. in sobota 16. dec. zvečer ob pol devetih, sv. maša s sv. obhajilo je v nedeljo 17. dec. zjutraj ob pol sedmih v župni cerkvi v Florida.

Sv. maša za Slovence v San Justo in okolico bo 17. dec. v nedeljo ob pol 9 v župni cerkvi v San Justo, prej spovedovanje.

Božič za Slovence v Lanusu in Avellanedi Duhovna obnova v kapeli sv. Jožefa 15 in 16 decembra ob 20 uri.

Slovenska maša 24. in 25. dec. ob 8 uri (kakor vsako nedeljo).

Večernice na Božič bodo v cerkvi Santo Cristo v Villa Obrera ob 17 uri. Dohod tja je iz postaje Lanus s tramv. 51 in 52, iz Camino La Plata col 27, 71 in 75. Iz Constituciona tramvaj 3.

Prilika za spoved v treh cerkvah: Sv. Jožef, Santo Cristo in Sv. Tadej.

Kapela šv. Jožefa v Lanusu pošilja prošnjo vsem plemenitim rojakom. Pričeli smo namreč z delom za povečavo cerkve, toda bližnji sosedji še niso toliko zavzeti za stvar, da bi se moglo računati na izdatno pomoč z njihove strani. Zato pa se obračam s prošnjo na rojake, od katerih mislim, da smem pričakovati, da mi boste priskočili na pomoč v tako veliki in sveti zadevi, ki je obenem prevažna tudi za Slovence.

V slovenski pisarni so na razpolago dobrodelni boni po \$ 10.— in prosim da se tam oglosite in doprinesete svoj delež za svetišče svetega Jožefa, zaščitnika slovenskih dežel.

Pridite tudi pogledat, kako napredujemo.

Janez Hladnik, vikar sv. Jožefa

DRUŠTVENI VESTNIK

Društvo Slovencev prosi vse, ki imajo izposojene knjige iz društvene knjižnice, da jih takoj vrnejo, ker Društvo knjižnico preureja.

Frizerski salon "Vena"

PRVI SLOVENSKI V BS. AIRES se vljudno priporoča vsem gospem in gospodičam za cenjeni obisk.

Trajna in vodna ondulacija, kakor tudi druga dela po Vaši želji in okusu. Cene solidne.

Obiščite nas v

Calle ERCILLA 6120

Iz Liniersa pridete s colectivom

štev. 15 v petih minutah

VILI - VENA POTOČNIK

Na chacro v prov. Buenos Aires iščemo kmečko družino. Ponvabe z navedbo zahtev pošljite na Casilla de Correo 2712, Buenos Aires.

Imprenta "Dorrego", Dorrego 1102 - Bs. Aires



Vdani v božjo voljo sporočamo, da je dne 3. decembru t. l. nenadoma odšel k svojemu Gospodu po plačilu, previden s sv. zakramenti, naš dragi sin, brat, stric in svak

FRANC ČUK

Njegovi zemeljski ostanki čakajo vstajenja v novi domovini, kjer so bili izročeni materi zemlji v ponedeljek 4 decembra ob štirih popoldne. Priporočamo ga v molitev.

Črni Vrh nad Idrijo, Jugoslavija, Buenos Aires, Rosario.

Žalujoči starši: oče Anton, mati Uršula, roj. Klavčar, bratje: Janez, Rafael, Metod, Ciril, Ferdinand; sestre: Paula, Kristina, Marija, Ana; svak Vite Holubovič, svakinja: Marija, roj. Tršek; Marija, roj. Lampe; bratranci: č. g. Janez Hladnik, Ignacij, Angela in mož Mirko; nečaki: Angela, Albrecht, Slavko, Časlav, Marta, Marija, Jožefa, Anica, Frančiška, Rafael, Mally.

Rosario, 4. decembra 1950.

Año del Libertador General San Martín.

Dotrpel je v soboto dne. 2. decembra 1950 član Društva Slovencev gospod

FRANC ČUK

šofer

Pokopan je bil v Rosario v ponedeljek 4. decembra 1950.

Bil je plemenit in vzoren slovenski fant. Ohranili ga bomo v trajnem in lepem spominu.

Buenos Aires, dne 7. decembra 1950

Año del Libertador General San Martín.

DRUŠTVO SLOVENCEV

Za Vaš dragocen in odmerjen čas, ure svetovno priznanih znamk: Record Watch, Girard Perigau, Unver, Delos i. d.

AUTOMATIČNE, ANTIMAGNETIČNE

CASA BOYU

OLAZABAL 2336

1/2 kvadre Cabildo 2300

Tel. 76-9160

LEPA DARILA ZA BOŽIČ

Srebrne verižice 10.— pesov; srebrne svetinjske 8.— pesov; svetinjske platirane z 18 krt zlatom 15.— pesov; krasni srebrni križci z markaziti 18.— pesov; lepe denarnice v usnju od 12.— pesov naprej; zlati 18 krt otroški prstani z monogramom 48.— pesov; uhančki za novorojenke 18 krt zlatom 35.— pesov; lepe srebrne zapestnice z 18 krt zlatom 12.— pesov.

Na zalogi lepi jedilni pribori.

Opozarjamo, da imamo moške in damske ure, tudi zlate — proložnostni nakup po izredno ugodni ceni.

Vsa zlatarska in urarska popravila.

Trgovina je odprta vsak dan do 20. ure, sicer pa se lahko naše stranke zglase tudi v našem stanovanju, ki je v isti hiši, Olazabal 2338, dto. 5.

SLOVENC, POZOR!

Po Rdečem križu na Reki (Fiume) pošilja moko v vrečah in ostale večje pošiljke vsakovrstnih živil znano izvozniki podjetje

J. FABRIS & Co., NEW YORK

Pojasnila dajejo zastopniki za Južno Ameriko

BUENOS AIRES, CALLE ESTADOS UNIDOS 4359

Telefon 60 - 7080

Uradne ure: od 15.30—19.30 ure.

Na razpolago tudi izvrstno vino — belo in clarete — v pletenkah po 10 litrov naravnost iz kleti Yuma (Rioja)

Podpirajte SVOBODNO SLOVENIJO

Svojim strankam vljudno sporočam, da sem preselil svojo krojaško delavnico v RAMOS MEJIA, cesta MEDRANO 73 (pri Rivadaviji 14.900)

Pričakuje Vašega obiska in se Vam priporoča krojaški mojster

Bogdan Kosančič

Do tja boste prišli udobno in hitro z vsemi prevoznimi sredstvi, ki vozijo naravnost po Rivadaviji.

CANGALLO 439, Oficina 602

"TRANSITO"

T. E. 34-9185

ENCOMIENDAS INTERNACIONALES

URADNE URE: OD 9. DO 18. NAROČNIKI, KI NAROČAJO PAKETE PO POŠTI, NAJ POŠILJAJO ALI GIRO POSTAL ALI ČEK!

POŠTNI PAKETI SO ZAVAROVANI PROTI POPOLNI ALI DELNI IZGUBI ZA VSE DRŽAVE Naslovljenec dobi paket brez vsakih stroškov v šestih do devetih tednih, kakor je pač država, v katero je paket namenjen. Vročitev paketov garantiramo. Plačilo zavarovalnine pa izpade v primerih višje sile kot n. pr. mednarodne vojne ali državljanske vojne itd.

KAKOVOST PAKETOV: VSE BLAGO JE PRVOVRSTNO.

Ta cenik razveljavlja vse dosedanje cenike.

No. 1 \$ 33.—
2,25 kg riža
2,25 kg sladkorja
No. 2 \$ 33.—
4,5 kg riža
No. 3 \$ 33.—
4,5 kg sladkorja
No. 7 \$ 44.—
4 kg mila za pranje
300 g toaletnega mila
No. 8 \$ 45.—
2 kg svinjske masti
3 konserve govejega mesa
1 steklenica mesnega izvlečka
1 konzerva paradižnikove mezge
No. 10 \$ 48.—
1 kg surove kave Santos
2 kg sladkorja
1,5 kg riža
No. 12 \$ 48.—
2 kg riža
1 kg govedine (pecho de vaca)
2 konserve z govedino
1 steklenica mesnega izvlečka

No. 13 \$ 54.—
1 kg prekajene slanine
1 kg svinjske masti
2 kg čebelnega medu
No. 14 \$ 55.—
1 kg Santos kave v zrnju
3 kg neto čebelnega medu
No. 15 \$ 55.—
10 konserv govejega mesa
No. 16 \$ 56.—
2 kg neto svinjske masti
2 kg prekajene slanine
No. 17 \$ 58.—
1 kg Santos kave v zrnju
3 kg neto svinjske masti
No. 18 \$ 60.—
4,5 kg riža
4,5 kg sladkorja
No. 19 \$ 60.—
9 kg riža
No. 20 \$ 60.—
9 kg sladkorja

No. 22 \$ 75.—
2 kg Santos kave v zrnju
1,5 kg sladkorja
1 kg riža
No. 23 \$ 78.—
3 kg moke
3 kg sladkorja
2 kg čebelnega medu
400 g dišav
No. 26 \$ 87.—
1 kg Santos kave v zrnju
2 kg sladkorja
2 kg svinjske masti
2 kg riža
1 kg govedine (pecho de vaca)
½ kg marmelade
No. 27 \$ 96.—
1 konzerva z govejim jezikom
1140 g)
1 kg slanine
2 kg svinjske masti
1 kg riža

1 kg čebelnega medu
1 kg sladkorja
½ kg kakaa
No. 30 \$ 150.—
1 kg Santos kave v zrnju
1 kg sladkorja
1 kg marmelade
1 kg čistega čebelnega medu
1 kg svinjske masti
1 kg prekajene slanine
1,14 kg govejega jezika
1 steklenica (100 g) mesnega izvlečka
1 manjša konzerva s svinino
250 g angleškega kakaa
200 g Ceylon čaja
400 g izbranih dišav
No. 31 \$ 38.—
4,5 kg moke
No. 32 \$ 80.—
4,5 kg moke
4,5 kg sladkorja
No. 33 \$ 100.—
2,5 kg surove kave